

За тѣя тамо останжлы-ты Българы часто поменувать Россійскы-ты и Восточны-ты Арабскы и Персійскы лѣтописцы и списатели. Тѣи Българе населяли въ 10-тъ вѣкъ сичко-то теченіе на Волгѣ отъ устїе то и даже до едно голямо разстояніе на внутреннѣ-тѣ Русїи. Чрезъ тѣзи рѣкѣ они правили много тѣрговїи съ Мюсюманы-ти, и спорядъ тѣя нѣхны сношенїя мнозина станжли Мюсюмане. Тѣхно то царство ся държало тамо за много время, и много пѣти правили и война съсъ Русы-ты. А най послѣ были разбити и покорени отъ Татарскаго хана Батѣ, внука Чингисханова, въ лѣто 1232-1235, и по сетнѣ въ л. 1490 были завладени отъ Русы-ты, кои-то и до нынѣ владѣять тѣя мѣста.

Отъ все това ся доказва історически че Българе-ти живѣли наредъ въ речены-ты при Волгѣ мѣста отъ 2-тъ вѣкъ преди Хрїста до 15-тъ слѣдъ Хрїста, то есть прѣзь цѣлы 17 вѣковы. А то като е така, кой може ни каза основателно че не сѣ живяли тамъ и преди тѣя времена, и че не сѣ были таможде нѣхны-ти пѣрвы и сѣщи жилища, и за коя причинѣ бы ходили безъ никое вярно доказателство да ги тѣрсимъ на друго мѣсто, и за койѣ причинѣ да полагамы че дошли, не знамъ какъ и кога, изъ Скандинавіи, като Франциска Ирвїка ¹⁾, или изъ внутреннѣ-тѣ Асїи, като други нѣкои; понеже, какъ-то по добрѣ размишлява Шафарикъ, « големи-ти » и многочислени-ти племена проваждатъ поселенїя като единъ изъ бытѣкъ, единъ рой, изъ многолюдность-тѣ си въ чюжди страны, и коренно-то племя, и да ще и да не ще, не исходи никдѣ изъ наслѣдственнѣ-тѣ своѣ земѣ, кой-то си е придобылъ съсъ потѣ-тѣ на чело-то си: то въ неї си порасва, въ неї си озрѣва, въ неї си и умира; само вѣтвы-ты му можѣть или самы да ся отдѣлятъ,

²⁾ Franciscu Irenicu L. VI с 32.